

6

Fra laugstiden i Norge

- a digital facsimile edition from *Project Runeberg*
<http://runeberg.org/laugstid/0016.html>

MIDDELALDEREN

enkelt medlem var i besiddelse av den nødvendige dygtighet i sin profession. Men denne kontrol med den faglige dygtighet og produktionens kvalitet kunde meget vel forenes med trangen til at hindre tilgangen og bringe magten over denne del av næringslivet ind under laugenes herredømme. Den norske kongemagt har øiensynlig paa et tidlig tidspunkt været opmærksom paa disse konsekvenser av haandverkernes sammenslutninger, hvorfor den ogsaa meget kraftig griper ind overfor laugene.

I de norske love som befatter sig med haandverkerne er det tre ting som blir behandlet, haandverkernes bopæl i byene, skatterne samt takster paa frembringelserne. I Magnus Lagaboters bylov av 1276 for Bergen der gaar tilbake paa bestemmelser som er kommet istand under Haakon Haakonsson, vistnok efter byens brand i 1248, er den for middelalderen saa eienommelige, helt almeneuropæiske, topografiske inndeling efter fag blitt gjennemført. Hver gruppe av haandverkere blir henvist til bestemte strøk og gater i byen. Sydligst i byen blev de haandverkere anvist at bo, hvis arbeide medførte avfald i større mængder, saaledes skomakerne der tillike var garvere. Efter dem kommer bødkerne, kammakerne, feldberederne, guldsmedene og vaabensmeder av forskjellig slags, osv. Andre fag blir anvist plads i byens utkant av hensyn til ildsfare, f. eks. bakerne og smedene, likesom guldsmedene faar nøiagtige direktiver om hvorledes de skal bygge sine boder og indrette sine verksteder. Lignende bestemmelser findes ogsaa for Nidaros vedkommende og baade i Tunsberg og Oslo har enkelte haandverkere som skomakerne og guldsmedene i Tunsberg og skomakerne og smedene i Oslo bodd sammen i en fælles gaard.

Nogen aar senere utkommer en ny lov der fastsætter takster